நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 13 | 1918௵ பெப்ருவரி௴ | மாதம் 9

GARLAND OF VERSES

செய்யுள் மாலை

பறவையும் — பையனும்

பறவையென் றென்னைப் பழித்துப் பார்க்கும்
சிறுவனே யானும் சிறியதோர் பறவையே

உருவினும் சிறியேன் உணர்வினும் சிறியேன்
மருவிய உலக வாழ்வினும் சிறியேன்

காண்போர் கண்ணைக் கவருமோர் வனப்பும்
மாண்புறப் பெறுதவம் வாய்த்தே னில்லை

எனினும் இறைவன் என்னிடம் காட்டிய
கனிவு தனக்கோர் கரையும் உண்டோ

கடவுள் என்பால் காட்டிய அருளை
அடைவுடன் கூறுவேன் அன்புடன் கேளாய்

சிறியஎன் உடலின் சிறுமையை உன்னிச்
சிறகினால் ஓர்உடை சிறக்க அருளினன்

இவ்வுடை ஒன்றே எப்பரு வத்தினும்
செவ்விய உடையாச் சிறந்து விளங்குறும்

இயற்கை அழகே எவர்க்கும் அழகாம்
செயற்கை அழகாற் சிறப்பும் உண்டோ

உன்னைப் போல்நான் உலகில் இறங்குவேன்
என்னைப் போல்நீ வானிலே றுவையோ

என்றொரு நாளெலாம் இன்புறு நாளே
அன்பின் சிறப்பை அறிந்தவன் யானே

என்ன எவரும் இசைத்திட வாழ்வேன்
இன்னும் எனக்கிங் கின்னலும் உண்டோ

அன்றன் றிறைவன் அன்புட னளித்ததை
அன்றன் றுண்பேன் அகமகிழ்ந் திருப்பேன்

இன்றென் செய்வது நாளையென் செய்வதிங்
கென்றே வருந்தும் இயல்பெனக் கிலையே

செல்வச் சிறுவ இவ்விதச் செல்வம்
நல்மெய்ஞ் ஞானியர் நாடினும் கிடைத்தல்

அருமையே யென்ன அறிவுள மாந்தர்
பெருமையா வுமக்குட் பேசுவ துண்மையோ

யானிங் கதனை யறிய
ஊன மின்றி உரைத்திடு வாயே.

பத்திராதிபர்,

ELEMENTARY SCHOOL ORGANIZATION

கீழ்தர கிராம பாடசாலை ஏற்பாடு

(முன்தொடர்ச்சி பக்கம் - 162)

பிளான் — ஒரே உபாத்தியாயர் உடையதும் சுமார் 30 பிள்ளைகள் உள்ளதுமான பாடசாலையின் படம் நீண்ட சதுரமாக விருக்கும். அதிக பிள்ளைகள் வாசிக்கவேண்டி யிருந்தால் நடுவில் சதுரமாக ஒரு காலி இடம் விட்டு நாலு பக்கங்களிலும் முன்னே கூறியபடி அகலமும் தேவையான நீளமும் வைத்துக் கட்டடம் அமைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் ஒரு வகுப்புக்கும் மற்றொரு வகுப்புக்கும் சப்தத்தால் வேலையில் இடையூறுகள் நேரா.

மேலே சொன்ன ஓர் உபாத்தியாயருள்ள பாடசாலையில் நீளப்பக்கம் ஒவ்வொன்றிலும் நடுவே ஒரு வாசற்படியும் இரண்டு விசாலமான ஜன்னல்களும் அவசியம் வேண்டும். அகலப் பக்கங்கள் வீடுகளால் தடுக்கப்படாமல் திறந்த வெளியில் இருந்தால் அப் பக்கங்களில் ஒவ்வொரு ஜன்னலும் வைக்கவேண்டும். கட்டடத்தின் இரு அகலச் சுவர்களிலும் மேல்பாகம் முக்கோண வடிவமாக மேற்கூரை தகுந்த வாட்டமுள்ளதாயும் இருக்கவேண்டும். வைக்கோல் தென்னங்கீற்று, பனையோலை முதலியவை தீப்பிடிக்கக் கூடியவை யாதலால் நீக்கத்தக்கவை. ஓடு போடுவது நலம். உட்புறம் பலகை யடித்து மேலே கள்ளிக்கோட்டை ஓடு போடுவதும் சிலாக்கியமானதே. கட்டடத்தின் சுவர்களை அதிக உயரமாக எடுத்தால் காற்றோட்டத்துக்கு அதிக உதவியாய் இருக்கும்.

இக் கட்டடத்தின் இருபுறத்திலும் தாழ்வாரம் மிகவும் அவசியம். சாஸ்திரோக்தமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் சில சர்க்கார் கட்டடங்களிலும் தாழ்வாரமின்றி கட்டி முடிக்கிறார்கள்; பிறகு ஜன்னல்களுக்கு மாத்திரம் மறைவு ஏற்படுத்துகிறார்கள். இந்த மறைவுகள் வெயில் மழைகளைத் தடுக்கிறதில் அவ்வளவு விசேஷமில்லை. தாழ்வாரங்களோ வெயிலின் கொடுமையைத் தடுப்பதோடு மழைச் சாரலையும் அறைக்குள் வாராமல் தடுக்கின்றன. தாழ்வாரத்தின் பரப்பும் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் 8 சதுர அடி வேண்டுமென்ற கணக்குக்குச் சேரும். 30 அடி நீளமுள்ள

அறைக்கு இரு பக்கத்திலும் 5 அடி அகலத்தில் தாழ்வாரம் ஏற்படுத்துவோமானால் 300 சதுர அடி இடம் கிடைக்கிறது. இது சுமார் 30 பிள்ளைகளுக்கு இடம் கொடுக்கும். அறையினுள்ளே வாசிக்கும் 30 பிள்ளைகளைத் தவிர தாழ்வார இடத்தில் இன்னும் 30 பிள்ளைகள் அதிகமாகிறவரையில் இப் பாடசாலை இடந்தரும்.

இங்கு விவரிக்கப்போகும் வெளிச்சம், காற்றோட்டம் என்பதை யனுசரித்து தென்னிந்திய பாடசாலைகள் எல்லாம் தெற்கு முகமாக கட்டப்படுவதே நலம். 'வடக்குப் பார்த்த மச்சுவீட்டை விடத் தெற்குப் பார்த்தக் குச்சு வீடு சிறந்தது' என்ற பழமொழி தமிழ் நாடுகளில் வழங்கி வருகிறது. ஏனெனில் தெற்குப் பார்த்த வீடுகளுக்கு எப்போதும் காற்றும் வெளிச்சமும் சுமாராக இருக்கும். டிசம்பர் ஜனவரி மாதங்களில் வடக்கிலிருந்து அடிக்கும் காற்றையும் தடுத்துக்கொள்ளக் கூடும். கிழக்குப் பார்த்த வீடுகளில் காலை வெயில் நேராக அடிக்கும் அதன் குணத்தைப்பற்றி நாம் இங்கு விவரிப்பது அவசியமில்லை. மேற்குப் பார்த்த வீடுகளோவென்றால், மணி மூன்றிலிருந்து அஸ்தமனம் வரையில் வெயிலின் கொடுமையால் உள்ளே தங்கி யிருக்க ஏற்றவையாகா. தெற்குப் பார்த்த வீடுகளின் தாழ்வாரங்களில் காலை மாலை நேரங்களில் வேலை செய்வது மிகவும் சந்தோஷம் கொடுக்கும்.

3. வெளிச்சம் — வாசிப்பதற்கும், எழுதுவதற்கும் பாடசாலையில் போதுமான வெளிச்சம் வேண்டுமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? இதற்கென்றே வகுப்பறைக்கு அதிகமான ஜன்னல்கள் வைக்கவேண்டு மென்று முன்னே சொன்னோம். இத்துடன் மேற்கூரையில் சில இடங்களில் கண்ணாடி வைத்தால் அறைக்குள்ளே வேண்டிய வெளிச்சம் இருக்கும். சிற்சில சமயங்களில் தாழ்வாரங்களில் குழந்தைகளைக் கற்கும்படி செய்தால், அவர்களை அதிக வெளிச்சத்தில் இருக்கும்படி செய்கிறோம். அப்போது எழுதுவது, ஏதாவது தொழில்கள் செய்வது மட்டும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வெளிச்சம் குறைவான இடத்தில் பிள்ளைகளை வாசிக்கச் செய்தால் அவர்கள் கண் வலி யெடுக்கும். அதிக வெளிச்சமும் வெளிச்சக் குறைவைப் போலவே கண்ணுக்கு கெடுதி யுண்டாக்கும். அதிக வெளிச்சத்தைப் பார்த்தால் கண் கூசும். ஆதலால் வெளிச்சம் தகுந்த 'அளவு பரவி யிருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பிள்ளைகளை வகுப்பில் உட்கார வைக்-

கும்போதும் வெளிச்சம் இடதுகைப்புறத்திலிருந்து வரும்படி செய்ய வேண்டும். வலதுபக்கத்திலிருந்து வெளிச்சம் வந்தால் செய்யும் வேலையை கை நிழலே மறைக்கும். இராப் பள்ளிக்-கூடங்களில் விளக்கு வெளிச்சம் மேலே தொங்க விட்ட விளக்கிலிருந்து வாசிக்கும் அல்லது எழுதும் பலகையின்மீது விழ-வேண்டும். கண்ணுக்கு நேரே வெளிச்சம் இருந்தால் கண்-ணுக்குக் கூச்சம் உண்டாகும். விளக்கை நேரே வைத்துப் படிக்க நேர்ந்தால் வெளிச்சம் மட்டும் புஸ்தகத்தின்மீது விழும்-படியும் கண்ணுக்கு நேரே வெளிச்சம் விழாமலும் மறைவு உண்-டாக்கவேண்டும்.

திருடர் பயத்திற்காக சில இடங்களில் அறைகளுக்கு ஜன்-னல் இல்லாமலே வீடு கட்டுவது வழக்கம். நமது கிராமாந்தர பாடசாலைகளில் அவ்வித பயத்திற்கு ஏது இல்லை. ஆதலால் வேண்டிய அளவு ஜன்னல்கள் பயமின்றி வைக்கலாம். ஜன்-னல்கள் இருந்தும் சில உபாத்தியாயர்கள் அவைகளைத் திறந்து வையாமலே இருந்துவிடுகிறார்கள். ஏதோ அஜாக்கிரதையால் அப்படிச் செய்கிறார்களே தவிர வேண்டுமென்று செய்வதல்ல. முதல் முதல் வகுப்பிற்குள் வந்ததும் ஜன்னல்கள் சரியாக திறக்-கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்ப்பது ஒவ்வொரு உபாத்தி-யாயருக்கும் முதற் கடமையாகும்.

வகுப்பு அறையின் சுவர்களில் வெள்ளை யடித்திருந்தால் உள்ளே விழும் வெளிச்சம் அதிக பிரகாசமாய் பரவி பிரதி-பலித்து கண்ணுக்குக் கெடுதி செய்யும். சற்று மங்கலான வெள்ளை நிறமே வகுப்பறைச் சுவர்களுக்கு பூசுவது உத்தமம். இதைப் பற்றி வெள்ளை யடித்தல் என்ற தலைப்பின் கீழ் விவரிப்போம்.

P. C. KRISHNA AYYAR, B. A., L. T.
I Assistant, Govt. Trg. School,
Dindigul.

STORY TELLING

கதை சொல்லல்

ஏழு பொற்கோல்லர்கள்

(முன்றொடர்ச்சி பக்கம் - 178.)

8. பட்டமகிஷிகள் எழுவரும் தங்கட்கு நேர்ந்த விதியை நினைந்து வருந்திக்கொண்டிருந்தார்கள். உண்பதற்கு உணவு இல்லாமையால் அவர்களில் ஒருவரை ஒருவர் பசியின் கொடுமையால் சில நாட்களுக்குள் கொன்று தின்றிருப்பார்கள். அவ்வாறு நடைபெறாதிருக்கும்படி சம்பவம் ஒன்று நடைபெற்றது. சிறையிலிடக் கட்டளை யிட்டபோது பட்டமகிஷிகள் எல்லோரும் கர்ப்பிணிகளா யிருந்தார்கள். சிறையிலடைப்பட்ட சில நாட்களுக்குள் எழுவரில் மூத்தவளுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. பசியின் கொடுமையால் அக் குழந்தையைக் கொன்று எழுவரும் சம பாகமாய்ப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். சிலநாட் கழித்து இரண்டாவது பட்டமகிஷிக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அதையும் அவ்வாறே கொலை செய்துவிட்டார்கள். ஆறு பட்டமகிஷிகள் பெற்ற குழந்தைகள் எல்லாம் இவ்வாறே கொலை செய்யப்பட்டன. ஏழாவது பட்டமகிஷிக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. ஏனைய அறுவரும் வழக்கம்போல் அக் குழந்தையைக் கொலை செய்து புசிக்கவேண்டும் என்றார்கள். குழந்தையின் தாய் அதற்குச் சம்மதிக்காமல், "தமக்கைமார்களே உங்கட்கு வேண்டியது ஆறு பங்கு மாம்சமல்லவா. நீங்கள் எனக்குக் கொடுத்த ஆறு துண்டு மாம்சங்கள் இதோ இருக்கின்றன. அதை உண்டு உங்கள் பசியை அகற்றிக்கொள்ளுங்கள். என் குழந்தையைக் கொல்ல யான் உடன்படேன்" என்று சொல்லி தான் உண்ணாது சேமித்து வைத்திருந்த ஆறு மாமிசத் துண்டுகளையும் கொடுத்தாள். ஏழைக் கிரங்கும் கடவுளுக்கு நிரபராதியாய் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிற இவர்கள்மீது இரக்கம் உண்டாயிற்று. உடனே அவர் ஏழாவது பட்டமகிஷியின் தந்தையினது வடிவந் தாங்கி அவர்கள் அடைபட்டிருக்கும் சிறைக்களத்துட் பிரவேசித்தனர். தந்தையைக் கண்ட குமாரத்திக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. தந்தை வேடம் பூண்ட இறை-

வன் "என் அருமைப் புதல்வியே! உனக்கு நேர்ந்த இடுக்கண்களை எல்லாம் யான் முன்னமே கேள்வியுற்றேன் ஆயினும் உன்னை வந்து நேரில் பார்ப்பதற்கு சமயம் வாய்க்கவில்லை. நீ யாதொன்றிற்கும் கவலைப்படவேண்டாம். இன்று முதல் நீங்கள் எல்லோரும் புசிப்பதற்கு வேண்டிய உணவு பிறர் அறியாவண்ணம் இங்கே வந்து சேரும்படி செய்கிறேன் உன்னுடைய குழந்தையை கவனமாய்ப் பார்த்துக்கொள் அவனால் உனக்கு நன்மை உண்டாகும்" என்று சொல்லி மறைந்து விட்டனர். அன்று முதல் எழுவர்கட்கும், குழந்தைக்கும் வேண்டிய உணவு சிறைக்களத்திற்கு தினந்தோறும் தவறாமல் வந்துகொண்டேயிருந்தது. பட்டமகிஷிகளும் அவ்வுணவை உண்டு காலங் கழித்து வந்தனர்.

9. மேற் சொல்லிய வண்ணம் ஒரு வருஷம் நடைபெற்று வந்தது. எல்லாம் வல்ல இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட உணவின் மகத்துவத்தினால் அதை உண்டு வளர்ந்த குழந்தைக்கு ஒரு வருடம் நிரம்பிய உடன் இருபது வயதுள்ள வாலிபனுக்குள்ள வளர்ச்சியும், தோற்றமும், ஆண்மையும் அக்குழந்தையினிடம் காணப் பட்டன. தாய்மார்களும் சிறுவனின் பொலிவைக் கண்டு வியப் பெய்தினர். சிறுவன் தன் அன்னையை நோக்கி, "அன்னாய், எனக்குத் தந்தை, சிற்றப்பன், அம்மான், பாட்டன் முதலிய யாவரும் கிடையாதா? இருப்பின் அவர்கள் எங்கே?" என்று வினவினான். தாய் தனக்கு நேர்ந்திருக்கும் கஷ்ட தசையை நினைத்து வருந்தி, "என் அருமந்த புதல்வனே. உனக்குத் தந்தை இல்லை. என்னைப் பெற்ற பாட்டனார் உண்டு. அவர் தச்சு வேலை செய்து வயிறு வளர்ப்பர். அவர் இந் நகரத்தில் ஓர்புறத்தில் வாசஞ் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்" என்று விடை யளித்தனள். இதைக் கேட்ட சிறுவன், "அன்னையே, யான் வெளியே செல்ல உத்தரவு கொடு என் பாட்டனாரைத் தேடிப் பிடித்து இச் சிறைச்சாலையினின்று உங்களை எல்லாம் வெளிப்படுத்த முயலவேண்டும்" என்றான். பிள்ளையைத் தனியே அனுப்பத் தாய்க்குச் சிறிதும் சம்மதமில்லை. தனியே வெளியே போகக் கூடாதென்று தன்னா லியன்றவரையில் தன் குமாரனுக்குப் போதித்தாள். சிறுவன் ஒரே பிடிவாதமாய்ப் போகவேண்டும் என்றான். கடைசியாகத் தன் புத்திரனுக்கு அனுமதி கொடுத்-

தாள். சிறுவனும் அன்னையை வணங்கி விடை பெற்றுத் தன் பாட்டனார் இருக்கும் இடத்தைத் தேடத் தலைப்பட்டான்.

10. சிறுவன் தன் தாய் சொல்லிய மார்க்கத்தின்படியே சென்று தன் பாட்டனார் வீட்டையடைந்து தனக்கும் தன் தாயாருக்கும் நேர்ந்திருக்கும் கஷ்டத்தை அவருக்குப் பகர்ந்தான். அவர் தன் பெண்ணிற்கு நேர்ந்திருக்கும் கஷ்ட தசைக்காக மிகவும் வருந்தினார். அவளைச் சிறையினின்றும் நீக்க தன்னாலாகவேண்டியது யாதாயினும் செய்யத் தடையில்லை என்று தன் பௌத்திரனிடம் சொன்னார். இதைக் கேட்ட சிறுவன், "பாட்டனாரே, வேண்டியபோது ஆகாயத்தில் பறக்கவும் ஏனைய காலங்களில் பூமியில் வேகமாய் ஓடவும் வல்லதாகிய ஆற்றல் அமைந்த மாயக் குதிரை ஒன்று எனக்குத் தாங்கள் செய்து கொடுப்பின் அதனால் எண்ணிறந்த நன்மைகள் எனக்கு எய்தும்" என்றனன். பாட்டனாரும் அத்தகைய மாயக் குதிரை செய்யத் தனக்கு ஆற்றல் உண்டென்றும் ஏழு நாட்களுக்குள் அதை சித்தப்படுத்தித் தர இயலும் என்றும் பகர்ந்தனர். பாட்டனார் பகர்ந்ததைக் கேட்ட பேரனுக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. பாட்டனார் ஏழாம் நாள் காலையில் மாயக் குதிரையைப் பேரனுக்குக் கொடுத்தார். பேரனும் குதிரையைப் பெற்று களிகூர்ந்து அதன் மீது ஏறிக்கொண்டு அவ்வூரை யரசாளும் அரசன் அரண்மனையை அடைந்தான். அடைந்த உடன் மாயக் குதிரையி னின்றும் இழிந்து அரச சபையை அடைந்து அரசனைக் கண்டு வணங்கித் தன்னை வேலையில் அமர்த்துமாறு இரந்தனன். சிறுவனின் அரோக திடகாத்திரத்தையும் பொலிவையும், வல்லமையையும் கண்டவுடன் அரசனுக்கு அவனிடத்தில் பிரியம் உண்டாயிற்று. உடனே அவனைத் தன் சேனைகட்கெல்லாம் தலைவனாக நியமித்து தன் புதிய மனைவியாகிய அரக்கி வசிக்கும் மாளிகைக்குக் காவலாக இருக்கும்படி கட்டளை யிட்டனன். சிறுவன் அக்கட்டளையை வந்தனத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு அரக்கி வசிக்கும் அரண்மனையை யடைந்தான். நகர மாந்தர்களும் அரண்மனையில் முன்னமே காவற்றொழில் பூண்டிருப்பவர்களும் சிறுவனையும் அவன் ஏறி வரும் மாயக் குதிரையும் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்கள். சிறுவனும் அரண்மனையை அடிக்கடி சுற்றி வெகு பராக்கிரமத்துடன் தனக்கிட்ட வேலையைச் செய்துவந்தான். சிறுவன் வரவினால் உண்-

டாகிய குழப்பத்தினால் அரக்கியும் புதிதாய் வந்தவன் யாவன் என்று அரண்மனையினின்றும் பார்த்தனள். அவள் சிறுவனைக் கண்டதும் அவன் புரவலனின் புத்திரன் என்றும் சிறைச்சாலையில் பிறந்தவன் என்றும் அவன் முகச் சாயலினாலேயே அறிந்துகொண்டாள். இவனை எவ்விதத்திலாகிலும் கொல்லவேண்டும் என்னும் தீர்மானம் அவட்கு உடனே உண்டாயிற்று.

(இன்னும் வரும்)

ஒரு தமிழ்ப் புலவர்.

HOW TO PROHIBIT COPYING IN THE CLASS

வகுப்பில் பிள்ளைகள் ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் எழுதுவதைத் தடுக்கும் முறை

சாதாரணமாகப் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள் முக்கியமாய்க் கணக்கிற்றான் ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் போடுவது வழக்கமாய்ப் போய்விட்டது என்பது சிற்சில உபாத்திமார்களின் கொள்கை. கீழ்வகுப்புகளில் சொல்வதெழுதல் கதையெழுதல், கேள்விகளுக்கு விடையெழுதல் முதலியவைகளில் ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் எழுதுவதும் இப்பொழுது சகஜமாய்ப் போய் விட்டது. இதற்குக் காரணம் பலவுண்டு. முற்காலங்களில் கீழ் வகுப்புப் பிள்ளைகளைச் சொல்வதெழுதச் சொல்லும்போதும் மற்றச் சமயங்களிலும் ஒருவர் முகம் ஒருவர் பார்க்கும்படி நிற்க வைத்து எழுதச்சொல்வார்கள். அப்படி யெழுதும்போது அவர்களுக்கு காப்பியடிப்பதற்கு ஹேதுவின்றி யிருந்தது. அப்படியிருந்தும் ஒரு பிள்ளையேனும் காப்பியடியாம லிருந்தானோ என்று கேட்பீர்களல்லவா? ஆம், சிலர் காப்பி அடித்ததுண்டு. அதற்குக் காரண மென்னவென்றால் அவர்களுக்கு வகுப்பில் கவனக் குறை ஏற்படுவதினாலும் அதனால் புத்தி யதிகரிக்காமற் போனதினாலுமேயாம். உபாத்திமார்கள் அப்பொழுது சிறிது பிள்ளையைத் தட்டிக்கொடுத்து கவனிக்கச் சொல்லியிருப்பாரேயாகில் அப்படிச் செய்ய யாதொரு வகையுமிருந்திராது. இப்பொழு தென்றாலோ பிள்ளைகளுக்கு எழுதத் தெரிந்திருந்தபோதிலும் பக்கத்திலிருக்-

கிறவன் எப்படி யெழுதுகிறு னென்பதைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஒரு கெட்ட அவாவினுற்றுனே பார்க்கிறுன். இப்படிப் பார்ப்பதற்குக் காரண மென்னவென்றுல், இவர்கள் நின்றுகொண்டு எழுதுகிறதில்லே; அதுவுமன்றி சாய்வு பெஞ்சியிலுட்கார்ந்துகொண்டு சார்வுமேஜையின்பேரில் வைத்துக்கொண்டு வெகு உல்லாசமாய் எழுதுகிறுர்கள். இப்படி யெழுதுவதினுல், ஒருவனேப்பார்த்து ஒருவன் எழுதமுடியாம லிருக்கவில்லே. இப்பொழுது சொல்வது சாய்வு பெஞ்சியும் சார்வு மேஜையும் வேண்டா மென்பதல்ல — அவைகளே யுபயோகிப்பதனுல் எழுத்து நன்ருய்ப் படியுமென்னு முத்தேசத்தோடு போடப்பட்டிருக்கிறபடியால் நின்றுகொண்டு எழுதச் சொல்லாமலே வேறுவழி யாதொன்றினுல் அவர்களேத் தடுப்பது நலமெனக் கருதப்படுகிறது. அவ்வழிகள் உபாத்தியாயர்கள் கையில்தா னிருக்கின்றன. சர்வ சாதாரணமாய்ப் பிள்ளேகளில் மந்ததர புத்தியுடையவன் நுட்ப புத்தியுடையவன் என்று உண்டு என நாமாகவே ஏற்படுத்திக் கொள்வது. சிறுவயதில் பிள்ளேகளின் புத்தியெல்லாம் ஒரே மாதிரியாய்த்தா னிருக்கிறது. ஆனுல் அப்புத்தி எவ்வகையில் பிரவிர்த்திக்க ஆரம்பிக்கிறதோ வம்மாதிரியே மாறிவிடுகின்றது, ஆகையால் அதைப்பற்றி உபாத்தியாயர் சாலவும் கவனிக்கற் பாலது. வகுப்பில் உபாத்தியாயர் ஒரு புதிய மாதிரிக் கணக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொடுத்த பிற்பாடு அதே மாதிரியில் வேருெரு கணக்குக் கொடுத்துப் பிள்ளேகளேப் போடச்சொல்லுகிறுர்கள். உபாத்தியாயர் சொல்லிக்கொடுக்கும்போது கவனித்த பிள்ளேகள் அந்தக் கணக்கைப் போட்டுவிடுகின்றுர்கள். அதைத் தாமே கவனிக்காமலிருந்த பிள்ளேகள், பக்கத்திலிருக்கும் பிள்ளேயைப் பார்த்துப் போட்டுவிடுகின்றுர்கள். இது கவனக்குறைவாலன்றி வேருென்றுலு மேற்படுவதன்று. ஆகையால் உபாத்தியாயர்கள் தெரியாதவர்கள் யாரென்றும் சந்தேக மிருப்பவர்கள் யாரென்றும் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு ஒருதரத்திற் கிரண்டுதரம் சொல்லிக்கொடுக்கும் பக்ஷத்தில் அவர்கள் மனத்தில் நன்ருய் ஊன்றிவிடுகிறது. மறுபடியும் அம்மாதிரியான ஒரு கணக்கு கொடுக்க நேரிட்டால், பிள்ளேகள் தங்கள் உதவியாலேயே போடாமலிருக்க மாட்டார்கள்; சரித்திரம் முதலிய பாடங்களில் கேள்விகளுக்கு விடை யெழுதும்போது காப்பியடிப்பது, அவர்கள் வகுப்பில் கவனியாம லிருப்பதினுலும் உபாத்தியாயர் எழுதிக்கொள்ளச்

சொல்வதை எழுதாது அதனால் படிப்பதற்கு வீட்டில் ஒன்றுமில்லாததினாலுமேயாம். ஆகையால் உபாத்தியாயர்கள், தாங்கள் சொல்வதைப் பிள்ளைகள் சரிவர எழுதுகிறார்களா வென்றும் அதை வீட்டில் நன்றாகப் படிக்கிறார்களா வென்றும் பார்த்துக்கொண்டு வரவேண்டியது. மேலும் காப்பியடிப்பதைப் பற்றியும் அதனாலுண்டாகும் தீமைகளைப்பற்றியும் வகுப்பில் சிற்சில சமயங்களில் உபாத்தியாயர்கள் சிறிதுநேரம் பிரசங்கித்தலும் வேண்டும். இப்பொழுது காப்பியடிக்க நேரிடுவது. பரீக்ஷையிலுங்கூட அடிக்க நேரிடும். ஆனாலோ அப்பொழுது சரியான சாதனங்கள் ஏற்படா. ஆகையினால் பிள்ளைகள் தங்களைத் தாங்களே கெடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பெரிய பெரிய பரீக்ஷைகளில் ஒருவனைப் பார்த்து ஒருவன் எழுதமுடியாது என்று ஸ்பஷ்டமாகத் தெரியவே பிள்ளைகள் பரிக்ஷைக்கு வரப்போகும் முக்கியமான கேள்விகளுக்குப் பதில் வீட்டில் காகிதங்களில் எழுதிக்கொண்டு எழுதாத காகிதங்களுடன் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு பள்ளிக்குச் சென்று அங்கே பரிக்ஷை நேரத்திற்றானே கேள்விக்காகிதத்தில் தாங்கள் எழுதிவந்தவைகளில் ஏதாவது வந்திருக்கிறதாவென்று பார்த்து, அதை யெடுத்துக்கொண்டு வாராததை வரும்பொழுது எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். இதற்கென்றே சில பாடசாலைகளில் தாங்களே விடையெழுதக் காகிதம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தும் அவர்கள் கொடுக்கும் மாதிரியான காகிதத்தில் வீட்டில் முக்கியமாய் வரப்போகும் கேள்விகளுக்குப் பதில் எழுதிக் கொண்டு தாங்கள் பரீக்ஷயில் எழுதுவதுடன் கொண்டுவந்ததைச் சேர்த்து வைத்துவிடுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கொண்டுவரும்பொழுது பார்த்து விடமாட்டார்களாவென்று கேட்பீர்கள். யாராலும் பார்க்கமுடியாதபடி சட்டைக்குள் மார்பின்பேரில் வைத்து மறைத்து வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிச் செய்தும் சிக்கிக்கொண்டாலோ ஆந்தைபோலும் விழிக்கின்றார்கள். ஆகையால் ஆரம்பத்திலேயே தக்க முயற்சி யெடுத்துக்கொண்டு உபாத்தியாயர்கள் பிள்ளைகளைக் காப்பியடிப்பதினின்றும் தப்பித்து விடுவார்களே யாயின் பிள்ளைகளும் நல்லொழுக்கம் கடைப்பிடித்து புத்திசாலியாவார்களென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

R. V. SRIKANTAN,
Teacher, S. S. V. Sala, Kodumudi.

DEVOTION TO GURU

குரு பக்தி

குரு பக்தி என்பது—குரு + பக்தி என இருபதங்கள் அடங்கியுள்ளன. அது குருவுக்குச் செலுத்தும் பக்தி என்று பொருள் படும். குரு என்பது மானிடர்க்கு வீடுவிருப்பம் வந்தபோதும் தத்துவம் தெரியாது தயங்கும் போதும் அறிவு கொளுத்தி யாதரிக்கும் ஆளனுக்குப் பெயராயிருந்து இப்பொழுது போதகாசிரியரைக் குறிக்கிறது. பக்தி என்பது அன்பு எனப் பொருள்படினும் கடவுளிடத்துக் காட்டும் அன்பைக் குறிக்கும். அது இங்கு குருவிடத்துக் காட்டும் அன்பிற்கு ஆயிற்று. இவரிடம் அன்பு காட்டுவது இந்தியராகிய திராவிட ஆரியர்களுக்கு பழமையான வழக்கமே.

இதற்கு திருஷ்டாந்தம் திராவிட மொழியில் குருவுக்கு அநேக பெயர்கள் வழங்கி வந்திருப்பதே சான்று. அவையாவன :— வள்ளுவன், பண்டாரம், ஓதுவார், இறைவன்.

ஒருவரிட முள்ள அரிய பொருளுக்கு அநேக பெயர் வழங்கும் உதாரணமாக: அருமையாக வளர்த்துவரும் குழந்தைக்கு 'ராஜா, துரை, கண்மணி' முதலிய பெயர்கள் வழங்குவது தெரிந்த விஷயம். திராவிடர்களும் அதே மாதிரி குருவிடத்துள்ள அன்பால் அநேக பெயர்கள் வழங்கினார்கள். அப் பெயர்களும் அவர்களிடம் உள்ள குணங்களைக் காட்டி நிற்கின்றன.

வள்ளுவன் — வளப்பமான அறிவை யுடையவன் என்று பொருள்படும்; அதாவது பல நூல்களிலும் பயின்று சம்பாதித்த மிகுந்த அறிவுடையவன் என்றும், வண்மையடியாகப் பிறந்ததாகக் கொள்ளின் யாவர்க்கும் அவர்கள் தன்மைக் கேற்றபடி அறிவைக் கொடுப்பவன் — அதாவது அறிவை கல்வி, கேள்வி, செய்கை யிவற்றால் விருத்தியாக்குவிப்பவன் என்றும் பொருள் படும். இது முக்கியமாக குரு (வீடடையச் செய்யும் குலகுரு) வுக்கு வழங்கி வந்திருக்கிறது. இப்பொழுதும் பறையரிடத்தில் அதே பொருளில் வழங்கி வருகிறது. அதாவது 'வள்ளுவன்' என்னும் சாதியான் அவர்களின் வைதீக சடங்குகளை நடத்தி வருகிறான்.

பண்டாரம் — என்பது பொக்கிஷம், களஞ்சியம் எனப் பொருள்படும். இதிகாச புராணங்களில் உள்ள சாராம்ச பொக்கிஷமுடையவன் என்று பொருள்படும். இவர்கள் உலகியல் அறிவை இல்லறத்திருந்து அடைந்து சன்னியாசம் கொள்ளுவார்கள். இது நோக்கியே மடாதிபதிகளுக்குப் 'பண்டாரச் சந்நிதிகள்' என்று பெயர் வழங்கி வருகிறது.

ஓதுவார் — ஆகமங்களை பழுதற ஓதியும் ஓதுவித்தும் வருபவர்கள். இவர்கள் பண்டாரங்களிடம் பயின்று சாதாரண மனிதர்க்கும் பயன்படத் தேவாலயங்களி லிருந்துகொண்டு புத்தி புகட்டி வந்தார்கள். அவ்வழக்கம் இன்றும் பண்ணுடன் தேவாரம் ஓதுவதுடன் நின்று விடுகிறது.

இறைவன் — இரட்சிக்கிறவன் எனப் பொருள்படும். அதாவது அறிவை வளரும்படி கல்வி கேள்விகளால் காப்பாற்றுகிறவன். மேலும் அண்ணவி என்றும் ஒரு பெயர் வழங்கிவருகிறது. அதற்கு அறிவில் சிறந்தவன் என்பது பொருள்.

ஆகவே இவரிடம் பக்தி செய்வதை நமக்கு உபதேசிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆயின் குரு எப்படியிருந்தால் பக்தியைப் பெறுவர் என்பதை மேல் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட பெயர்களினல் ஒருவாறு அறியலாம். அதாவது பல நூல்களிலும் பயின்று மிகுந்த அறிவு பெற்று உலகியல் உணர்வு முடையராகி மாணுக்கன் தன்மைக் கேற்ப மறைக்காமல் விருப்போடு வரையாது கொடுக்கும் தன்மையாரா யிருக்கவேண்டும் பொருள் வருவாய் குறைந்த விடத்தும் கல்வி யளிப்பதிற் ரும் குறையலாகாது. அப்படிப்பட்ட குருக்கள் இல்லாததாலும் முன்போல் ஒவ்வொரு குடும்பத்தாரும் தங்கள் வைதீக கருமங்கள் செய்விக்கக் குருக்களை தனித்தனியே விரும்பாததாலும் உபாத்தியாயர்கள் பாலர்களுக்குப் போதிப்பதில் ஊக்கமுள்ளவராக இருப்பதால் அவர்களே இப்பொழுது குருக்கள் எனப்படுவர். ஆயின் அவர்களிடம் படிக்கும் பாலர்கள் பக்தி என்பதை அறியும் சக்தியற்றிருப்பதாலும், அவர்களிடமும் பக்தியை உண்டாக்க வேண்டியது அவ்வாசிரியர்கள் கடமையா யிருப்பதாலும் தற்காலத்திற் கேற்பக் குருவினது பக்தி எனக்கொண்டு ஆராய்வாம்.

இனி குருவிடத்துப் பக்தி வேண்டியது அவசியமா? எத்தகைய பக்தி அவரிட மிருக்கவேண்டும். அதன் பிரிவு எத்தனை?

அதன் பலன் என்ன? அது செய்யப்படும் விதம் என்ன? என்பன-வற்றை ஆராய வேண்டும்.

முதலாவது குருவிடத்து பக்தி யிருக்க வேண்டும் என்பதைவிளக்குவாம். பக்தி என்பது அன்பின் முதிர்ச்சி. அது கடவுளிடத்துக் காட்டப்படும் பொழுது அப் பெயர் பெறும் முற் கூறியது எதுபற்றி எனின் கடவுளிடத் தன்றி மற்றப் பொருள்களிடத்தும் அன்பு முதிர்ச்சி யடையினும் அதுவும் கட-வுள் இடத் தன்பே. ஆயின் அவ்வன்பு செலுத்தும் பொருளை தன் உபயோகத்தி னிமித்தம் அன்பு செலுத்தாமல் அப் பொருளும் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டு சில காரியங்களைச் செய்யவந்திருக்-கிறது. அப்படி வந்த அது, நமக்கு உதவுவதுபோல் அதற்கும் மற்றப் பொருள்களுக்கும் உதவவேண்டியது. அப்படிச் செலுத்தி வந்தால் கடவுளும் திருப்தியடைவர் என்பதை 'படமாடு கோவில் வழிபாட்டினுல் அவ் வீசனுக்கு மாத்திரம் விருப்பும், நடமாடு கோவில் வழிபாட்டினுல் அடியாரும் ஈசனும் விருப்பும் அடை-வார்கள்' என்று நம் முன்னோரால் பணிக்கப்பட் டிருக்கிறது. ஆகவே மற்ற உயிர்களுக்கு உபதேசிக்க வரும் இவர்களிடம் பக்தி யவசியம் இருக்கவேண்டும்.

இனி எத்தகைய பக்தி யவரிட மிருக்கவேண்டும் என்பதை யாராய்வாம். அவரிடத்துள்ள அன்பால் அவ் வூரார் மதிப்பும் மாணவரது பக்தியும் ஒருங்கு அடைய ஏதுவானதா யிருக்க-வேண்டும். அதாவது தான் அநுபவிக்கும் ஒவ்வொரு இன்பமும் பாலர்களை யனுபவிக்கச் செய்யவேண்டும். அன்பு காட்டி ஆட்-கொள்ளும் அருள்வடிவம் என்று அவ்வூரார் சொல்லும் வண்ண மிருக்கவேண்டும். அதற்கு அவர்கள் கோபத்தை விடவேண்டும். 'ஆறுவது சினம்' என்ற அமுதவாக்கை அனுதினமும் காலையில் கருத்தில் தரிக்கவேண்டும். பிறர் செய்யும் காரியங்களில் தப்பு வந்தவுடன் அல்லது கண்டவுடன் 'தப்பிதம் செய்வது மனித யியற்கை என எண்ணி தந் நலம் கருதாது அதாவது புகழ், அதி-காரம், அகங்காரம் கொள்ளாமல் இனிய சொல்கூறி திருப்ப வேண்டும்.

சந்தோஷமா யிருக்க முயலவேண்டும் — இதற்குத் தானங்-களில் விசேஷமான வித்தியாதானம் செய்கிறோம். அதற்குத் தகுந்தபடி உபயோகம் இல்லாவிட்டாலும் 'தனிமுதல் தகுதி

யுடையாரைத் தவிக்க விடான்' என்று எண்ணி தகுதியுடைய வராக முயலவேண்டும்.

ஒழுங்கேற்படுத்தி காரியம் நடத்தவேண்டும். தினந்தோறும் காலை, மாலை தெய்வம் தொழவேண்டும் இவைகளை சிறிது சிறிதாக அப்பியாசம் செய்து பழக்கத்தில் கொண்டுவர வேண்டும்.

அவ்விதப் பக்தி தேசபக்தி, பாஷை பக்தி, பெரியோர் பக்தி, பாலர் பக்தி, தெய்வ பக்தி, எனப் பிரிவுபடும். பேர் மாத்திரமாக இவை பிரித்து எண்ணப்பட்டாலும் ஒன்றிற்கொன்று சம்பந்தமும் நெருக்கு முள்ளன. ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரும் தன்னுடைய சொந்தவீட்டை அதாவது மனைவி மக்களை உண்மையாய் நேசித்தால் அது மனைவியின் பெற்றோர் அவர்களின் உறவினர் முதலியவரையும் நேசிக்கச் செய்து அன்பாகி தொழிலாளிகள் தங்களுக்கு உபயோகமான சாமான்கள் செய்து தருவதால் அவர்களிடம் இரக்க முண்டாக்கி ஒவ்வொருவரும் சுகமே யிருக்கத் தக்க வழியில் முயற்சிக்கச் செய்யும். இவ்வித பக்தி யுண்டானால் தன்னிடத்துப் படிக்கும் பாலர்கள் என்றும் பாலர்களாயிராமல் நாட்டின் நன்மக்களாவார்கள். ஆகையால் அவர்க்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதால் அளவிட முடியாத தேச காரியம் செய்கிறோம். அதில் வஞ்சனை கூடாது என்று எண்ணி ஊக்கத்தோடு உழைப்பான். அப்படி உழையாதவர்கள் உண்மையில் தன்னையும் தன் மனைவியையும் நேசிக்கவில்லை. ஆகவே அவர்கள் உண்டு, உறங்கி, வாழும் மிருகமே யாவர். பாஷையில் பக்தியாவது நமது பாஷையில் உள்ள அரும் பெரும் விஷயங்களால் நம் அறிவு விருத்தியாவதுடன் நல்வழி நடத்த ஓர் வழிகாட்டியா யிருப்பதால் அதனிடத்துச் செலுத்தும் அன்பு இவ்வன்பு இல்லாத காலத்து அவன் ஒரு புஸ்தகத்தையும் தொடான், ஆகவே நூதன அறிவு ஏற்படாது அதனால் தன் தொழிலில் சித்தியடையான். அதன் பயனாக ஊதியம் குறையும்; கடைசியில் அவனும் தொழிலை வெறுத்துவேறு வழியின்றி நடத்திவருவான். அப்பொழுது 'தன் நெஞ்சறிந்து பொய்த்தவனாகிறான்' அதனால் சமாதான மில்லாமல் கஷ்டமுறுகிறான்.

மற்றவைகளைப் பின்னால் ஆராய்வாம். (தொடரும்.)

P. R. PARAMASIVA MUDALIAR,
Student, G. T. S., Dindigul.

ZOOLOGY

பிராணி சாஸ்திரம்

தவளை — Frog

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம் - 27)

மேற்புறத் தோற்றம்

தலை, மூக்கு, கண், காது, வாய் —

முன்பு, தவளையின் நிறத்தைப்பற்றிச் சொல்லி முடித்திருக்கிறோம் இனி, அதன் தலையையும், தலையில் அமைந்துள்ள முக்கியமான உறுப்புக்களைப்பற்றியும் சொல்லுவோம் :

தலை — தவளையின் தலை தட்டையாகவும் மேற்புறம் அகன்றும் அடிப்புறம் (வாய்ப்புறம்) கொஞ்சம் குறுகியும் சற்றேறக் குறைய ஆலிலை வடிவமாக இருக்கிறது. தவளைக்குத் தலை வேறாகவும் உடல் வேறாகவும் பிரிந்து காட்டாமல், மீனைப்போலவே, ஒன்றாகவே இணைந்திருக்கிறது. அதனால் தவளையும் தன் தலையை மட்டும் திருப்பி பக்கங்களிற் பார்க்கமுடியாது. தலைக்கும் உடலுக்கும் இடையே கழுத்து என்னும் உறுப்பு அமையப்பெறாத பிராணிகள் எல்லாம் தலையைத் திருப்பி பக்கவாட்டமாகப் பார்க்க முடியாது. மீன், தவளை, பன்றி, யானை முதலிய ஜந்துக்களுக்குக் கழுத்து என்னும் உறுப்பு இல்லாமையால், தம் தலையை மட்டும் திருப்பிப் பக்கவாட்டமாகப் பார்க்க முடியாது.

மூக்கு — மீனுக்கும் மூக்குத் தொளை உண்டு. ஆனால் அது சுவாசிப்பதற்கு உபயோகப்படுவதில்லை என்னும் விஷயம் முன்பு கூறியிருக்கிறோம். தவளைக்கும் மூக்குத் தொளை உண்டு. தவளை தன் மூக்குத் தொளையின் வழியாகவே சுவாசிக்கின்றது. ஆனால் தவளையின் மூக்குத் தொளை அதிக விசித்திரமாக அமைந்திருக்கிறது. தவளைக்கு வாயின் நேர் மேலாக இரண்டு மூக்குத் தொளைகள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்குச் சரியாக மேல் வாயிலும் இரண்டு தொளைகள் இருக்கின்றன. நமக்கும் மூக்குத் தொளைகள் அப்படியே அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் தலைக்கு மேல் மூக்குத் தொளைக்கும் கீழ் மூக்குத் தொளைக்கும் மத்தியில் காற்றுப்பை ஒன்று அமைந்திருக்கிறது. தவளைக்குத் தன் மூக்-

குத் தொளைகளைத் திறக்கவும் மூடவும் சக்தி உண்டு. அது மேல் மூக்குத் தொளையைத் திறந்து அதன் வழியாக வாயுவை இழுக்கும். அப்போது கீழ்மூக்குத் தொளை மூடிக்கொண்டு இருக்கும். மேல்மூக்கு வழியாக இழுக்கப்பட்ட வாயு இடையில் உள்ள காற்றுப்பையில் நிறைந்தவுடனே, தவளை மேல் தொளையை மூடிக்கொண்டு, கீழ்த் தொளையைத் திறந்து அந்த வாயுவை சுவாசக் கருவிக்கு கொண்டுபோகும். (இந்த விஷயத்தைத் 'தவளை சுவாசிக்கும் விதம்' என்னுமிடத்தில் கூறுவோம்).

இதனால் தவளைக்கு மேற்புறமாக இரண்டு மூக்குத் தொளைகளும் உட்புறமாக இரண்டு மூக்குத் தொளைகளும் அந்தத் தொளைகளுக்கு இடையே வாயு தங்குவதற்கான ஒருவகைப் பையும் அமைந்திருக்கின்றன என்னும் விஷயம் விளக்கமாகத் தெரிந்துகொள்ளுகிறோம்

தவளையின் மூக்கில் வாசனையை யறியும் உணர்ச்சிநரம்பும் அமைந்திருப்பதனால், அது மூக்கின் மூலமாகவே வாசனையையும் உணர்ந்துகொள்ளுகிறது.

கண் — தவளைக்குக் கண்கள் மிகப் பெரியவை. இரண்டு கண்களும் அதன் தலையில் சற்றேறக்குறைய முக்கால் பாகத்தைக் கவிந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அந்தக் கண்கள் மேல் எழுந்து பிதுங்கி வட்டமாக இருக்கின்றன. தவளைக்கு மேல்இமை, கீழ் இமை என இரண்டு இமைகள் அமைந்திருப்பதேயன்றி, விழியை ஒட்டினாற்போல் கண்படலம் என்னும் மூன்றும் இமையும் அமைந்திருக்கின்றன. தவளைக்கு, மேற்புறமாக உள்ள இரண்டு இமைகளால் அதிகமும் உபயோகம் இல்லை. கண் படலமாகிய மூன்றாவது இமையினால்தான் அது தன் கண்ணைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுகிறது இந்த மூன்றும் இமை மூக்கின் புறத்திலிருந்து காதின் புறமாக அசையக்கூடியது. நாம் கண்ணை இமைக்கும் வேகத்தைப்போல் தவளை அந்தக் கண் படலம் என்னும் இமையினால் அதி விரைவாக இமைக்கும் சக்தியுடையது. அதற்கு அனுகூலமாகத் தவளையின் கண்ணில் ஒருவகை நெய்ப்பசையும் அமைந்திருக்கிறது. மற்றப் பிராணிகளுக்கும் இவ்வித நெய்ப்பசை இருந்தாலும் தவளைக்கு அது கொஞ்சம் அதிகமாக அமைந்திருக்கிறது.

தவளையின் விழி அதிக அற்புதமானது. தவளையின் விழியை ஒருவிதமாக மயிலின் தோகையில் உள்ள கண்ணுக்கு ஒப்பிட-லாம். நடுவில் கருவிழியும் அதைச் சுற்றிலும் நீல நிறமும் பொன் னிறமும் கலந்த ஒளியும் அமைந்திருக்கின்றன.

தவளை மிகவும் கூர்மையான பார்வையுடையது. அதிக விரைவாகப் பறக்கும் மிகச் சிறிய ஜந்துவையும் தட்டாமல் பார்க்-கக்கூடிய சக்தியுடையது. அவ்வளவு கூர்மையான பார்வை யில்லாவிட்டால் தவளை தன் இரையைச் சுலபமாக அடைய முடியாது.

பத்திராதிபர்.

MONTHLY GRANTS FOR ELEMENTARY SCHOOLS

எலிமென்டரி ஸ்கூல்களுக்கு மாதக் கிராண்டு

சென்னைக் கவர்ன்மென்டார் ஏழை எலிமென்டரி உபாத்தி-மார்களின் கஷ்டத்தை அறிந்து செங்கற்பட்டு ஜில்லா முதலிய சில ஜில்லாக்களுக்கு வருஷம் கிடைக்கும் கிராண்டை மாதம் மாதம் மாற்றிக் கொள்ளும்படி 1915ம் வருஷம் முதல் 1916ம் வருஷம் வரையில் இரண்டு வருஷம் அனுப்பிவந்தார்கள். 1917ம் வருஷம் ஏப்ரல் முதல் அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் சில மானேஜர்கள் வருஷத்தில் வருகிறது நல்லதென்றும் சில உபாத்திமார்கள் சீட்டுகளை போக்கடித்து விடுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறதாகத் தெரிகிறது. மாதக் கிராண்டு வந்தது, பண்டு இல்லாத ஸ்கூல்களுக்கும், பிள்ளைகள் சம்பளம் மூன்று மாதம் நான்கு மாதம் சேர்த்து வசூலாகிற பள்ளிக்கூடத்திற்கும், பள்-ளிக்கூடத்திற்கு மாதம் பணம் உதவி செய்கிறவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதம் சேர்த்துக் கொடுக்கிற ஸ்கூல்களுக்கும் எவ்வளவு பேருபகாரமாய் இருந்தது. போன வருஷம் இனிஸ்பெக்டர் உபாத்திமார்கள் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு வாராமல் அந்தக் கிராம முனிசிப்புகளிடத்தில் மாற்றிக்கொள்ளப் பணம் இருக்குமா என்று டிப்டி தாசில்தார்களைக் கேட்டதாகவும் அவர்கள் ஜனவரி முதல்

ஜூலைவரைக்கும் கிராம முனிசிப்புகளிடத்தில் பணம் இருக்கும் என்று எழுதினதாகத் தெரியவருகிறது.

மாத்க்கிராண்டு பில்களை அந்தந்தத் தாலுக்கா ஸ்கூல் இனிஸ்பெக்ட்டர்கள் பேருக்கு அனுப்பி அவர்கள் கஜானாவில் மாற்றி அந்தந்த ஸ்கூல் மானேஜர்களுக்கோ உபாத்திமார்களுக்கோ மணியார்டர் கமிஷன் பிடித்துக்கொண்டு அனுப்பினால் எவ்வளவோ பேருபகாரமாயிருக்கும். மணியார்டர் கமிஷனானது ஒரு அணா முதல் நாலு அணாவுக்குமேல் ஆகாது. அந்தச் செலவினால் உபாத்திமார்களுக்கோ மானேஜர்களுக்கோ கஷ்டமிராது. ஏன் என்றால், உபாத்திமார்களோ மானேஜர்களோ மாதம் பில் மாற்றிவரச் சென்றால் இரண்டணா முதல் எட்டணா வரையில் செலவாகிறது. இவ்விஷயத்தைக் கவர்ன்மெண்டார் கவனித்து நன்மை பிறக்கும்படி செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பாஷ்ய முதலியார்,
மானேஜர், எலிமெண்டரி ஸ்கூல்,
மணிமங்கலம்.

WHAT IS A BIRD?

பக்ஷி என்பது என்ன?

பக்ஷி என்பது இன்னதென்று எவருக்கும் தெரியும். பாலர் முதல் விருத்தர் ஈறாக எவரும் பக்ஷியை விரும்புவர். பக்ஷிகள் தம் அழகிய உருவத்தினாலும் இனியகுரலினாலும் மனிதர்க்குச் சந்தோஷம் உண்டாக்குகின்றன. பக்ஷியைப் பாராதவர் ஒருவரும் இலர். சிலர் பலவகைப் பறவைகளைப் பார்த்திருப்பர், சிலர் சிலவகைப் பறவைகளைப் பார்த்திருப்பர். வீடுள்ள இடங்களிலும் காடுள்ள இடங்களிலும் பக்ஷிகள் உண்டு. இப்படி எவருக்கும் எளிதாகத் தெரியக்கூடியது பக்ஷி. ஆனால் பக்ஷி என்பது என்ன? என்று கேட்டால் அதற்கு ஏற்றபடி விடைகூறக் கூடியவர்கள் வெகு சிலரே.

உபாத்தியாயர் — பக்ஷி என்பது என்ன? சொல், பார்க்கலாம்.

மாணுக்கன் — பக்ஷி என்பது பறக்கும் தன்மையுள்ள ஒரு ஜந்து.

உபா — அப்படியா? வௌவால் பறக்கிறது, அது பக்ஷியாகுமா? யோசித்துப் பார், பறப்பதெல்லாம் பக்ஷியாகுமா என்பதை.

மாணு — பறப்பதெல்லாம் பக்ஷியாகாது; முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிப்பது பக்ஷி என்னலாம்.

உபா—முட்டையிடுவது பக்ஷியா—பல்லி முட்டையிடுகிறது, மீன் முட்டையிடுகிறது. பல்லியும் மீனும் பக்ஷியாகுமா? யோசித்துப் பார்.

மாணு — ஆம் ஐயா, முட்டையிட்டால் பக்ஷியாகாது. கூடு கட்டிக் கொண்டு வசிப்பது பக்ஷியாகும்.

உபா — பேஷ், நன்றாயிருக்கிறது. எலியும் கூடுகட்டுகிறது. எலி பக்ஷியாகுமா? எண்ணிப் பார்த்து விடைகூறு.

மாணு — எது சொன்னாலும் சரிப்பட்டு வரவில்லையே இரண்டு காலுடையது பக்ஷி என்னலாம், ஐயா.

உபா—இரண்டு காலுடையது பக்ஷியா—உனக்கும் இரண்டு காலிருக்கிறது, எனக்கும் இரண்டு காலிருக்கிறது. நீயும் நானும் பக்ஷிதானே? நன்றாய் யோசித்துச் சொல்.

மாணு — இல்லை, ஐயா. தெரியாமல் சொல்லி விட்டேன். கூர்மையான நகங்களை உடையதைப் பக்ஷி என்னலாம்.

உபா — பூனைக்குக் கூர்மையான நகம் இருப்பது உனக்குத் தெரியுமே, பூனையும் பக்ஷிதானே?

மாணு — அது என்னவோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. பக்ஷி எனக்கு நன்றாய்த் தெரிந்த பொருளானாலும் அது இன்னதென்று விவரித்துச் சொல்ல எனக்குத் தெரியவில்லை. தயவு செய்து தாங்களே விளக்க வேண்டும்.

உபா — பிள்ளாய் அதைரியப்படாதே! நான் சொல்லுகிறேன் கேள்: நீ சொல்லிவந்த விஷயங்களை எல்லாம் ஒன்றாகச்

சேர்த்து எண்ணிப்பார். அதாவது பக்ஷி என்றால் பறக்கும் தன்மை உள்ளது. கூடுகட்டி முட்டை இட்டு குஞ்சு பொரிக்குந் தன்மை உள்ளது. இரண்டு கால்களால் கிளைகளைப்பற்றி உட்காரும் சக்தியுடையது. கூரிய நகங்களும் முன்புறம் மூன்றும் பின்புறம் ஒன்றும் சிலவற்றிற்கு முன் இரண்டும் பின் இரண்டுமான விரல்களும் உள்ளது. இவ்வளவும் சேர்த்துச் சொன்னால்தான் பக்ஷி என்பதின் விவரம் ஏற்படும். பக்ஷிகளின் முக்கியத் தன்மைகள் சிலவற்றை இன்னும் சொல்லுகிறேன் கேள். பக்ஷியின் உடல் முழுதும் இறகுகள் மூடிக்கொண்டு இருக்கின்றன அதற்கு கூர்மையான பலவித அலகு உண்டு.

பக்ஷிகள் எல்லாம் ஒரே உருவம் உடையவையல்ல. சில பெருத்தும், சில சிறுத்தும் இருக்கும். கோழி, காக்கை, ஊர்க்குருவி முதலியவற்றை எண்ணிப்பார். அவை ஒன்றுக்கொன்று உருவத்தில் எவ்வளவு வித்தியாசப் படுகின்றன. தீப்பறவை பக்ஷிகளில் மிகப்பெரியது. அது ஒரு மனிதனை விட அதிக உயரமான உருவமுள்ளது. ஊங்காரப் பறவை பக்ஷிகளில் எல்லாம் மிகச் சிறியது. அது ஏறக்குறைய ஒரு பெரிய தேனீயளவு இருக்கும்.

பக்ஷிகளின் இறகுகள் பலவகை நிறங்களால் பேதப்பட்டு இருக்கின்றன. சில பக்ஷிகளுக்கு வெண்மையான இறகுகளும், சில பக்ஷிகளுக்கு கருமையான இறகுகளும், சிலவற்றிற்கு சாம்பல் நிறமான இறகுகளும், சிலவற்றிற்கு பலவகை நிறம் வாய்ந்த இறகுகளும் அமைந்திருக்கின்றன. கொக்கு, குயில், காட்டுப் புறு, பஞ்சவண்ணக் கிளி முதலியவற்றைக் கவனித்துப் பார்

பக்ஷிகளின் பாதங்களும் பலவகையாக மாறுபடுகின்றன. சில பக்ஷிகளுக்கு நடக்க அனுகூலமான பாதங்களும், சில பக்ஷிகளுக்கு மரக்கிளைகளைப் பற்றித் தொங்குவதற்கான பாதங்களும், சிலவற்றிற்குத் தண்ணீரில் நீந்த அனுகூலமான பாதங்களும், அமைந்திருக்கின்றன. இவையே பக்ஷி என்றால் இன்னது என்பதற்கு ஏற்ற விவரமாகும்.

பத்திராதிபர்

THE TEACHING OF POETRY IN THE ELEMENTARY SCHOOLS

எலிமென்டரிப் பாடசாலைகளில் செய்யுட் பாட போதனை

1. முற்காலத்தில் தமிழ் கற்கப்புகும் மாணுக்கர் அனைவரும் எழுத்துக் கூட்டி வாசிக்கக் கற்றபின்னர் செய்யுட் பாடங்களையே பயின்றுவந்தனர். வசன பாடங்கள் உரை நூல்களில் அன்றி தனிப்பாடமாக பயின்று வந்ததேயில்லை. அந்த முறை சமீப காலவரையில் தெருப்பள்ளிக் கூடங்களிலும் வழங்கி வருவதா யிற்று.

2. தெருப்பள்ளிக் கூடங்களில் நெடுங்கணக்கு (எழுத்துகள்) பயின்றபிறகு பேர்ச்சுவடி என்னும் சிறு பதங்கள் அமைந்த ஒரு புஸ்தகத்தைப் பாடமாகக் கொள்வர். பிறகு ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றி வேற்கை முதலிய செய்யுள் நூல்களே பாடமாக அமைந்து வந்தன.

3. துரைத்தனத்தாரால் ஆதரவு பெற்று நடத்தப் பெறும் எலிமென்டரிப் பாடசாலைகளில் பெரும்பாலும் வசன பாடங்களும் சிறு பான்மை செய்யுட் பாடமும் இக்காலத்தே நடைபெற்றுவருகின்றன. அந்தந்த வகுப்புகளுக்கென்று ஏற்பட்டுள்ள பாட புஸ்தகங்களில் வகுப்புக் கேற்றவாறு செய்யுட் பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவை பெரும்பாலும் பழைய வழக்கங்களைத் தழுவியே ஆத்திசூடி முதலிய நூல்களினின்றும் திரட்டப் பெற்றனவாகும்.

4 இச்செய்யுட் பாடங்கள் பெரும்பாலும் நீதிவாக்கியங்களாகவே இருத்தலின் அவை சிறுவர்களுக்கு இன்பமாய் இருக்கமாட்டா என்பதை உணர்ந்து, இனியகதைகளும் இயற்கைப் பொருள் விஷயங்களும் விநோதக் கூற்றுகளும் அமைந்துள்ள செய்யுள் பாடங்களே சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற பாடங்களாகுமெனப் பாலபோதகாசிரியர்கள் இக்காலத்தே அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். அதை மேற்கொண்டு சில ஆசிரியர்கள், உபாத்தியாயர்கள் முதலாயினோர் இனிய எளியபாடல்களை இயற்றத் தலைப்-

பட்டனர். இவ்வகைப் பாடல்கள் சிறுவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன் படக்கூடியவையே. இது நிற்க, சில உபாத்தியாயர்கள் தம்தம் பாடசாலைகளுக்கென இவ்வகைப் பாடல்களை இயற்றிச் சிறுவர்களுக்குப் பாடமாக அமைக்கின்றனர். அந்தப் பாடல்களைச் சிறுவர்கள் மனப்பாடம் செய்து ஒப்பிக்கின்றனர். எளிய பாடல்களாக இருத்தலின் சிறுவர்கள் இப்பாடல்களைச் சுலபமாக பாடம் செய்து விடுகின்றனர். இத்தகைய நன்மை பயக்கும் பாடல்கள் இலக்கண வரம்பு கடந்து, சொற் பிழைகள் மலிந்து கிடப்பின் அவற்றை மனப்பாடம் செய்யும் சிறுவர்களுக்கு எவ்வளவு தீமைகள் விளையு மென்பதை, ஆசிரிய நேசர்களே, சற்றே நினைத்துப் பாருங்கள்.

5. 'தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்' என்பது ஓர் அனுபவ சித்தமான பழமொழியாகும். சிறுவயதில் இளைஞர்கள் இலக்கணப் பிழையும் சொற்பிழையும் மலிந்துள்ள செய்யுட் பாடங்களை மனப்பாடம் செய்வாராயின் அக்குற்றத்தை அவர்கள் மனத்தினின்று நீக்க எந்தத் தெய்வத்தினால்தான் கூடும்.

6. செய்யுள் இயற்றும் திறமை சிலருக்கே அருமையாக அமைவதாகும். சிறிது கல்விகற்றவர்களுக்கும் செப்பமான செய்யுள் இயற்றும் திறம் அமைவ துண்டு. நல்ல புலமை வாய்ந்தவர்களுக்கும் செய்யுள் இயற்றும் வன்மை அமையாமல் போவதும் உண்டு. ஆதலின் ஒவ்வொருவரும் தாம், தாமே செய்யுள் இயற்றித் தம் மாணாக்கர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பம் சரியானதன்று. தக்க தமிழ் நடை வாய்ந்த செய்யுட்களையே சிறுவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும். அவ்வாறின்றிக் 'காரும்' 'கோரும்' முதலியவற்றைப்போன்ற பிழையான சொற்கள் அமைந்த செய்யுள்களைப் போதிப்பது என்றும் தீமையே பயப்பதாகும்.

பத்திராதிபர்.

CHILDREN OF DISTANT LANDS

தூரதேசத்துக் குழந்தைகள்

ஜப்பான் சிறுவர் - சீனச் சிறுவர்

சில வருஷங்களுக்கு முன் ஜப்பான் சிறுவர்களைப்பற்றிச் சில விஷயங்கள் நமது நல்லாசிரியனில் வெளிவந்த விஷயம் பலர் நன்கு உணர்வார்கள். அவற்றை விரைவில் முடிக்குமாறு நண்பர் பலர் விரும்பினர் அதனால் ஜப்பான் சிறுவர்களைப் பற்றியும் சீனச்சிறுவர்களைப் பற்றியும் பல அரிய விஷயங்கள் விளங்குமாறு இனிய புஸ்தகம் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றோம். இதை வாசிப்பதனால் சிறுவர்களுக்குப் பூகோள விஷயமும் சரித்திர விஷயமும நல்லொழுக்க விஷயமும் நன்கு புலனாகும். இது தாயார் குமாரனுக்குக் கதை சொல்லும் விதமாக மிக எளிய நடையில் அநேக சித்திரப் படங்களுடன் பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டு வெளிவந்திருக்கிறது. சிறுவர்களுக்கு இன்பமூட்டும் இனிய கதைப் புஸ்தகம் போல்வது. இதனை ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் தவறாமல் உபயோகிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றோம். விலை அணா 6.

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்,
புஸ்தக வியாபாரிகள்,
35, சின்னத்தம்பித் தெருவு, சென்னை.

நூதனமான பிரசுரம்

வஸ்து சித்ர லேகனம்

அல்லது

மாடல் ட்ராயிங்

சைதாப்பேட்டை கவர்ன்மென்ட் டிரெயினிங் ஸ்கூல் சித்ர லேகன உபாத்தியாயர் A. சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் இயற்றியது.

இதில் வஸ்துக்களை நேரில் பார்த்து அவற்றின் சித்திரம் வரையும் விதம் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. வித்தியார்த்திகள் தாங்களே வஸ்து சித்திரம் வரையும் முறைகளை சுலபமாக அறிந்துகொள்ளக் கூடியபடி, நல்ல திருஷ்டாந்தங்களோடும், பற்பல படங்களுடனும் தகுந்த அப்பியாசங்களுடனும் நன்றாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒவ்வொரு எலிமென்டரி ஸ்கூல் உபாத்தியாயருக்கும் அவசியமானது. விலை அ. 12.

Apply to—C. COOMARASAWMY NAIDU & SONS, Madras, E.